

Nr 39.

Av herr **Bondeson**, om vissa ändringar i statens järnvägars taxebestämmelser m. m.

Enligt gällande bestämmelser är giltighetstiden för tur- och returbiljetter till nedsatt pris å statens järnvägar 10 dagar, avstämplingsdagen inräknad. I bestämmelserna stadgas vidare, att dessa biljetter må ifrågakomma allenast då avståndet mellan stationerna icke överstiger 496 km.

Tur- och returbiljetter till nedsatt pris ha särskilt stor betydelse för den semesterresande allmänheten. Den i lag stadgade semestertiden, tolv dagar, gäller för alla, men stora grupper av anställda åtnjuta längre ledighetstid. Det skulle vara synnerligen önskvärt, om tur- och returbiljetternas giltighetstid utsträcktes till åtminstone en månad, så att de flesta semesterresande skulle komma i åtnjutande av den förmån som den billigare tur- och returbiljetten innebär.

För dem som ofta men icke alldeles regelbundet företaga resor mellan olika orter synas nedsatta biljettpriser kunna medgivas vid inköp av ett visst antal biljetter vid ett och samma tillfälle. För närvarande gäller, att en sådan nedsättning kan förekomma endast i vissa stationsrelationer. Ej heller denna begränsning synes rimlig, och den borde därför slopas.

Ett bibehållande av föreskriften, att tur- och returbiljetter till nedsatt pris må ifrågakomma endast, då avståndet mellan stationerna icke överstiger 496 km, synes knappast rättvist och missgynnar under alla omständigheter dem, som ha sin bostadsort långt från semesterplatsen. Det riktiga är otvivelaktigt att slopa alla begränsande föreskrifter på detta område.

Mot detta kan invändas att den nuvarande starka belastningen av statens järnvägars kapacitet knappast medger sådana ändringar, att resandefrekvensen därigenom ökas. Emellertid torde varken en utsträckning av tur- och returbiljetternas giltighetstid eller ett medgivande att på alla stationer inköpa ett visst antal biljetter för samma vägsträckning komma att medföra ett ökat antal resor. Däremot minskas expeditionsarbetet. Ett slopande av maximibestämmelserna för tur- och returbiljetterna kan däremot möjligen medföra en nu icke önskvärd ökning av resandefrekvensen.

På grund av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om vissa ändringar i statens järnvägars taxebestämmelser, avseende

dels en utsträckning till minst en månad av giltighetstiden för tur- och returbiljetter med nedsatt pris,

dels ock införande av föreskrift att ett visst större antal biljetter avseende samma vägsträckning må, utan begränsningar i stationsrelationerna, säljas mot nedsatt pris,

samt att Kungl. Maj:t i princip ville förklara sig beredvillig att så snart förhållandena det medgiva slopa bestämmelserna om att tur- och returbiljetter icke få säljas för resor överstigande 496 km.

Stockholm den 19 januari 1943.

Lennart Bondeson.
